

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ १३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ यथाशिवमयो विष्णुरेवं विष्णुमयं जगदिति स्मृतौ

दार्ष्टान्तिकं जगतो विष्णुमयत्वं पूर्वयोः पर्वणो विष्णोर्विश्वरूपप्रकाशनेन व्याख्यातं अथ दृष्टान्तीकृतं विष्णोः शिवमयत्वं व्याख्यातुः शतरुद्रियमारभते तदुपोद्घातत्वेनाश्वत्थामात्माभिजगतां वदति यति तत्प्रभवं बलं
भीमसेनस्य राजेन्द्रपश्यतां सर्वधन्विनां ॥ तं दृष्ट्वा प्रहृतैरश्वैरपकृष्टं राजाजिरात् ॥ २८ ॥ दभौ प्रमुदितः शंखं बृहंतमपराजितः ॥ ततः सर्वे च पंचालाभीमसेनश्च पां
डवः ॥ २९ ॥ धृष्टद्युम्नरथं त्यक्त्वा भीताः संप्राद्रवन्दिशः ॥ तान्प्रभग्रांस्ततो द्रौणिः पृष्ठतो विकिरन् शरान् ॥ १३० ॥ अभ्यवर्तत वेगेन कालयन्यां दुवाहिनीं ॥ तेवध्य
मानाः समरे द्रोणपुत्रेण पार्थिवाः ॥ द्रोणपुत्रभयाद्राजन्दिशः सर्वाश्च भेजिरे ॥ १३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वण्यश्वत्थामप
राक्रमेद्दिशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ संजय उवाच तत्प्रभग्नं बलं दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ न्यवारय दमेयात्मा द्रोणपुत्रजये
प्सया ॥ १ ॥ ततस्ते सैनिकाराजन्नेव तत्रावतस्थिरे ॥ संस्थाप्य मानायत्नेन गोविंदेनार्जुनेन च ॥ २ ॥ एक एव च बीभत्सुः सोमकावयवैः सह ॥ मत्स्यैरन्यैश्च सं
धाय कौरवान्संन्यवर्तत ॥ ३ ॥ ततो द्रुतमतिक्रम्य सिंहलांगूलकेतनं ॥ सव्यसाचीमहेष्वासमश्वत्थामानमब्रवीत् ॥ ४ ॥ याशक्तिर्यच्च विज्ञानं यद्दीर्यं यच्च पौरु
षं ॥ धार्तराष्ट्रेषु याप्रीतिर्द्वेषोऽस्मासु च यच्च ते ॥ ५ ॥ यच्च भूयोस्ति ते जस्ते तत्सर्वं मयि दर्शय ॥ स एव द्रोणहंता तेदप्येत्स्यति पार्षतः ॥ ६ ॥ कालानलसमप्रस्थं हि
षतामंतकोपमं ॥ समासादय पांचाल्यं मांचापि सहकेशवं ॥ दर्पनाशयितास्म्यघतवो दृत्तस्य संयुगे ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच आचार्यपुत्रो मामानार्हो बलवां
श्चापि संजय ॥ प्रीतिर्धनं जये चास्य प्रियश्चापि महात्मनः ॥ ८ ॥ न भूतपूर्वो बीभत्सो वां क्यं पुरुषमीदृशं ॥ अथ कस्मात्स कर्तव्यः सखायं रूक्षमुक्तवान् ॥ ९ ॥ सं
जय उवाच सुवराज हेतैव वददक्षत्रे च पौरवे ॥ इष्वस्त्रविधिसंपन्ने मालवे च सुदर्शने ॥ १० ॥ धृष्टद्युम्ने सात्यकौचभीमे चापि पराजिते ॥ युधिष्ठिरस्य तैर्वाक्यै
र्मर्मण्यपि च घटिते ॥ ११ ॥ अंतर्भेदे च संजाते दुःखं संस्मृत्य च प्रभो ॥ अभूतपूर्वो बीभत्सो दुःखान्मन्युरजायत ॥ १२ ॥ तस्मादनर्हं मश्लीलमप्रियं द्रौणिमुक्त्वा
न् ॥ मान्यमाचार्यतनयं रूक्षं कापुरुषं यथा ॥ १३ ॥ एवमुक्तः श्वसनक्रोधान्महेष्वासतमो नृप ॥ पार्थेन पुरुषं वाक्यं सर्वमर्मभिदागिरा ॥ १४ ॥

दृष्ट्वेत्यादिना ॥ १ ॥ ततस्ते तव ॥ २ ॥ सोमकावयवैः सोमकानामवयव रूपैर्मांडलिकैः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ उद्धृतस्य उच्छास्त्रवर्तिनः ॥ ८ ॥ ९ ॥ युवराजे चेद्विपत्तौ ॥ १० ॥ ११ ॥ अंतर्भेदे दृष्ट
यवैरुच्ये दुःखं पुत्रवधादिजं ॥ १२ ॥ अश्लीलं जुगुप्सितं अप्रियं पुरुषं ॥ १३ ॥ १४ ॥